

Ty plode ze zeleně a stínů,
do pusy dej mi svou ostružinu.

Tak dlouho bychom se objímali
v přítmi větví, které trny mají.

Ostružino, kam mi unikáš?
Hledat lásku, co nemůžeš mi dát.

Nitro

Já nechci psát Ti básně,
či být zdvořilý.
Zato však tvůj pád do bílé peřiny!

Netušíš, co je spánek
ani sluneční záře.
Stejně jako sépie
nahá oslepuješ vonným inkoustem.
Carmen.

